

Forslag til folketingsbeslutning

vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1926 vedtagen konvention om indførelse af forenklinger i tilsynet med udvandrere om bord i skibe.

Fremsat den 14. januar 1955 af *økonomi- og arbejdsministeren*.

<p>Folketinget udtaler sin tilslutning til, at den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1926 vedtagne</p>	<p>konvention om indførelse af forenklinger i tilsynet med udvandrere om bord i skibe ratificeres.</p>
--	--

Bemærkninger til forslaget.

På den 8. internationale arbejdskonference i Genève 1926 vedtoges den som bilag aftrykte konvention nr. 21 om indførelse af forenklinger i tilsynet med udvandrere om bord i skibe.

Konventionen fastsætter nærmere retningslinier for, hvilke opgaver der påhviler en af regeringen udpeget tilsynsførende, der ledsager udvandrere om bord i skibe.

Den tilsynsførendes opgave er særlig at sikre udvandrernes beskyttelse under opholdet om bord. Efter rejsens afslutning skal den tilsynsførende afgive rapport til regeringen.

En ratifikation af konventionen pålægger ikke staten nogen pligt til at lade udvandrere om bord i skibe ledsage af en af regeringen udpeget tilsynsførende, men alene en pligt til at lade tilsynet foregå i overensstemmelse med konventionens regler, når et sådant tilsyn forefindes.

En ratifikation af konventionen vil for tiden næppe have større betydning for Danmarks vedkommende, men da der fra norsk og svensk side er rejst spørgsmål om Danmarks ratifikation af konventionen, og da man fra disse landes side har lagt vægt på en fælles optræden fra de nordiske lande, hvilket bl. a. har givet sig udtryk i, at Sverige har ratificeret under forbehold af, at Danmark og Norge også ratificerede, foreslås det herved, at folketetinget udtaler sin tilslutning til konventionens ratifikation. En sådan ratifikation vil ikke nødvendiggøre lovændringer.

Det tilføjes, at konventionen hidtil er ratificeret af 25 af Den internationale Arbejdsorganisations medlemsstater.

Konvention om indførelse af forenklinger i tilsynet med udvandrere om bord i skibe.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference, der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 8. møde den 26. maj 1926, og som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til en forenkling af tilsynet med udvandrere om bord i skibe, hvilket spørgsmål er optaget på mødets dagsorden, og som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention, vedtager idag den 5. juni 1926 følgende konvention, som benævnes konventionen om tilsyn med udvandrere af 1926, til medlemsstaternes ratifikation i henhold til bestemmelserne i Den internationale Arbejdsorganisations statut:

Artikel 1.

Betydningen af ordene „udvandrerskib“ og „udvandrer“ i nærværende konventions forstand fastsættes for hvert land af dettes kompetente myndigheder.

Artikel 2.

1. Ethvert medlem, der ratificerer nærværende konvention, forpligter sig til under forbehold af nedenstående bestemmelser at tiltræde, at det officielle tilsyn, der har til opgave at sikre udvandreres beskyttelse om bord på et udvandrerskib, ikke skal organiseres ved mere end een regerings mellemkomst.

2. Denne bestemmelse hindrer ikke, at et lands regering lejlighedsvis på egen bekostning kan lade sine udvandrere ledsage af en repræsentant som iagttager og på den betingelse, at han ikke gør indgreb i den officielle tilsynsførendes forretningsområde.

Artikel 3.

Når en officiel tilsynsførende ansættes om bord på et udvandrerskib, skal han som regel udpeges af regeringen i det land, under hvis flag skibet sejler; dog kan denne til-

synsførende udpeges af en anden regering i henhold til overenskomst sluttet mellem flaglandets regering og en eller flere regeringer, hvis statsborgere befordres om bord på skibet.

Artikel 4.

1. Fastsættelsen af den tilsynsførendes praktiske kundskaber og hans nødvendige faglige og personlige kvalifikationer overlades til den regering, som skal udpege ham.

2. Den officielle tilsynsførende må på ingen måde — hverken direkte eller indirekte — være afhængig af rederen eller det selskab, skibet tilhører.

3. Denne bestemmelse skal dog ikke være til hinder for, at en regering undtagelsesvis og hvor det er absolut nødvendigt udpeger skibslægen som officiel tilsynsførende.

Artikel 5.

1. Den tilsynsførende skal påse, at de rettigheder respekteres, som tilkommer udvandlerne i henhold til det lands love, under hvis flag skibet sejler, eller andre love, som måtte komme til anvendelse, eller ifølge internationale aftaler eller ifølge transportkontrakten.

2. Den regering, under hvis flag skibet sejler, skal meddele den tilsynsførende — uden hensyn til hans nationalitet — teksten til de love og administrative forskrifter, der har betydning for udvandlernes stilling, såvel som de internationale aftaler og overenskomster, der gælder om samme emne, og som er blevet meddelt nævnte regering.

Artikel 6.

Kaptajnens myndighed indskrænkes ikke ved nærværende konvention. Den tilsynsførende må i intet tilfælde gøre indgreb i kaptajnens autoritet og skal alene drage omsorg for overholdelsen af love, administrative forskrifter og overenskomster, som direkte angår udvandlernes beskyttelse og velbefindende om bord.

Artikel 7.

1. Inden 8 dage efter skibets ankomst til bestemmelsehavnen skal den officielle tilsynsførende aflægge en rapport til det lands regering, under hvis flag skibet sejler. Af denne rapport skal nævnte regering sende et eksemplar til de andre interesserede regeringer, hvis de på forhånd har fremsat ønske herom.

2. En genpart af denne rapport skal af den tilsynsførende tilstilles skibets kaptajn.

Artikel 8.

De officielle ratifikationer af nærværende konvention skal på de i Den internationale Arbejdsorganisations statut fastsatte betingelser fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering.

Artikel 9.

1. Nærværende konvention træder i kraft på den dag, da to medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation har ratificeret konventionen, og dette er blevet indregistreret af generaldirektøren.

2. Den er kun bindende for de medlemmer, hvis ratifikationer er blevet indregistreret af Det internationale Arbejdsbureau.

3. Derefter træder konventionen i kraft for hvert enkelt medlem på den dag, på hvilken dets ratifikation er blevet indregistreret af Det internationale Arbejdsbureau.

Artikel 10.

Så snart to medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation har ratificeret konventionen, og dette er blevet indregistreret af Det internationale Arbejdsbureau, skal generaldirektøren for Det internationale Arbejdsbureau udsende meddelelse herom til alle medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation. Han skal ligeledes

udsende meddelelse om indregistreringen af de ratifikationer, som senere tilstilles ham til registrering fra organisationens andre medlemmer.

Artikel 11.

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 9 skal ethvert medlem, som ratificerer denne konvention, forpligte sig til at lade bestemmelserne i artiklerne 1—7 træde i kraft senest den 1. januar 1928 og træffe sådanne foranstaltninger, som er nødvendige for at gøre disse bestemmelser effektive.

Artikel 12.

Ethvert medlem af Den internationale Arbejdsorganisation, som ratificerer denne konvention, forpligter sig til at bringe den i anvendelse i sine kolonier, besiddelser og protektorater i overensstemmelse med artikel 35 i Den internationale Arbejdsorganisations statut.

Artikel 13.

Ethvert medlem, der har ratificeret denne konvention, kan opsige den efter forløbet af 10 år fra den dag, da konventionen først trådte i kraft, ved afgivelse af en erklæring, der fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering. En sådan opsigelse får først gyldighed et år efter den dag, på hvilken den er indregistreret af Det internationale Arbejdsbureau.

Artikel 14.

Mindst en gang hvert 10. år skal Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd forelægge generalkonferencen en rapport om gennemførelsen af denne konvention og tage stilling til, hvorvidt der er grund til at optage spørgsmålet om ændringer eller modifikationer af konventionen på konferencens dagsorden.